

ஹைமவதே சரவியாய நமஃ

பஸ்ம மஹா த்மியம்.

பா மி ர ம்.

மங்களம்.

ஹைமநிஸ்துதெவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதெஷ்வர நமஃ |
ஹைமநிஸ்துதெஷ்வரே ஹைமநிஸ்துதெஷ்வரே ||

மங்களந்திஸ்துதேவிநாயகோ மங்களந்திஸ்துதேஷ்வரநமஃ |
மங்களந்திஸ்துதேமமேஹஸ்வரீ மங்களந்திஸ்துதேமமேஹஸ்வரே ||

விநாயகக்கடவுள், அறுமுகக்கடவுள், மேஹஸ்வரி, மேஹஸ்வரன் (ஆகிய
இவர்கள் அடியேனுக்கு எப்போதும்) சுபத்தைக்கொடுப்பார்களாக.

கணேசஸ்துதி.

ஹைமநிஸ்துதேவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதேஷ்வர நமஃ |

விவணியுஷ்ணவதே நவவ-விவெசுவராய நமஃ ||

ஓங்காரநிலயந்தேவம்கஜவக்த்ரஞ்சதுர்புஜம் |

பிசண்டிலமஹம்வந்தேஸர்வவிக்கோபஸாந்தயே ||

ஓங்காரமென்னும் பிரணவத்தினுள்ளே நிலைத்திருப்பவரும், யானைமுக
முடையவரும், நான்குபுஜங்களையுடையவரும், பெருந்தொட்கியுடையவரு
மாகிய விநாயகக்கடவுளே நான் எத்தனிக்கிற சுபகாரியங்களில் இடையூறு
நேரிடாமல் பாதுகாப்பதற்காக வந்தனஞ்செய்கிறேன்.

சிவஸ்துதி.

ஹைமநிஸ்துதேவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதேஷ்வர நமஃ |

ஹைமநிஸ்துதேஷ்வரே ஹைமநிஸ்துதேஷ்வரே ||

நமஸ்சிவாயஸாம்பாயஸகனாயஸஸௌநவே |

ப்ரதாநபுருஷேஸாயஸர்க்கஸ்தித்யந்தேஹதவே ||

பார்வதிதேவியோடும், கணபதி ஸ்கந்தர் முதலிய புத்திரர்களோடும்,
பிரமதகணங்களோடும், பிரகிருதி புருஷர்களுக்குத் தலைவராயும், சிருட்டி
திதி சங்காரங்களுக்குக் காரணபூதராயும் மங்களசொருபியாயும் விளங்கும் பர
மேஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம்.

திருநீறு.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்தது.

இரண்டாந்திருமுறை.

திருவாலவாய். பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்க்கேவதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயான்றிருநீறே. (க)

வேதத்திலுள்ளதுநீறுவெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறுபுன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
ஒத்ததருவதுநீறுவுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்குழந்ததிருவாலவாயான்றிருநீறே. (உ)

முத்திதருவதுநீறுமுனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறுதக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறுபரவலினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. (ங)

காணவியதுநீறுகவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம்பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறுமதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. (ச)

பூசவியதுநீறுபுண்ணியமாவதுநீறு
பேசவியதுநீறுபெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லாம்
ஆசைகொடுப்பதுநீறுவந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. (ரு)

அருத்தமதாவதுநீறுவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறுவானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறுபுண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமானிகைகூழந்ததிருவாலவாயான்றிருநீறே. (சு)

பஸ்ம மஹாத்மியம்.

எயிலதுவட்டதூற்றுவிருமைக்குமுள்ளதூற்று
பயிலப்படுவதூற்றுபாக்கியமாவதூற்று
துயிலைத்தடுப்பதூறுசுத்தமதாவதூற்று
அயிலைப்பொலிதருகுலத்தாலவாயான்றிருநீதே. (௭)

இராவணன்மேலதூற்றுவெண்ணத்தருவதூற்று
பராவணமாவதூற்றுபாவமறுப்பதூற்று
தராவணமாவதூற்றுதத்துவமாவதூற்று
அராவணங்குந்திருமேலியாலவாயான்றிருநீதே. (௮)

மாலொடயன்றியாதவண்ணமுமுள்ளதூற்று
மேலுறைதேவர்கடங்கண்மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
எலவுடம்பிடர்தீர்க்குமின்பந்தருவதூற்று
ஆலமதுண்டமிடற்றெம்மாலவாயான்றிருநீதே. (௯)

குண்டுகைக்கையர்களுடொக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டுகைப்பிப்பதூறுகருதவினியதூற்று
எண்டுகைப்பட்டபொருளாரேத்தந்தகையதூற்று
அண்டத்தவர்பணிந்தேத்தமாலவாயான்றிருநீதே. (௧௦)

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புருவிநிலாவுபூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித்தென்னனுடலுற்றதிப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும்வல்லவார்நல்லவர்தாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாருக்கு ஸ்ரேஸ்தத்திலேயும், பஸ்மத்திலேயும் எப்பொழுதும் நம்பிக்
கையுண்டாயிருக்கவில்லையோ அவர்களுக்குக் கர்ப்பாதான முதலிய வைதிக
கிரியைகள் இல்லையென்பது நிச்சயம்.

யஜுர் வேத நைத்திரியோபநிஷத்.

சுயாதொலிஜாதீநாம் த்ரிவஸ்யுயாரணவியிம்
வ்யாவ்யாஸ்யோமோபூத்யநப்ரமதிதவ்யமிதிவ்யோயதே ||

அதாதோத்விஜாதீநாம் த்ரிபுண்ட்ரதாரணம்விதிம்

வ்யாக்யாஸ்யாமோபூத்யநப்ரமதிதவ்யமிதிவ்யோயதே ||

விபூதியணிந்துகொள்ளும் விஷயத்தில் ஒருபொழுதும் தவறாதேயென்
று வேதமுழங்குகிறபடியால் வேதியர் முதலாயினர் பஸ்மமணியவேண்டிய
விதியைச்சொல்லுகிறேன்.

ஸாக்யாயநகுஹ்யம்.

சூராயுஷாதிவம்வஹிஸூரெதூப்ரதீஷ்ஞாபுஷு
ஐயெஷிக்ஷிணஸ்யவாஜேததூப்ரெஷு வம்வஸு ஹஸநா
த்ரிவஸ்யுயாரணவியிம் ||

த்ரியாயுஷமிக்பஞ்சபிரம்ந்த்நாஃப்ரதீமந்த்ரம்வல்லாடே ஹ்ருதயே தக்ஷி
ணஸ்கந்தேவாமேததூப்ரவந்தேசபஞ்சஸுபஸ்மநாத்ரிபுண்ட்ரம் கரோதி

‘த்ரியாயுஷம்’ என்னும் ஐந்து மந்திரங்களில் ஒவ்வொரு மந்திரத்தாலும்
நெற்றி மார்பு வலதுதோள் இடதுதோள் பின்பக்கம் முதலிய விடங்களில்
பஸ்மத்தினால் த்ரிபுண்ட்ரத் தரிக்கவேண்டியது.

மாத்யந்திரகுஹ்யம்.

சூராயுஷாணிலலாடேது க்ரீவாயாம் தக்ஷிணேம்ஸே ஹ்ருதிசத்ரியாயுஷம்.
ஐவசூராயுஷம் ||

த்ரியாயுஷாணிலலாடேது க்ரீவாயாம் தக்ஷிணேம்ஸே ஹ்ருதிசத்ரியாயுஷம்.

‘த்ரியாயுஷமென்னும்’ மந்திரத்தினால் நெற்றி கழுத்து தோள்கள்
மார்பு இவ்விடங்களில் பஸ்மத் தரிக்கவேண்டும்.

போதாயநகுஹ்யம்.

சுயாததூத்ரிவஸ்யுவிதிவ்யாவ்யாஸ்யோமோபூத்யநப்ரமதிதவ்யமிதி |

அதாதோத்ரிபுண்ட்ரவிதிம்வ்யாக்யாஸ்யாமோபூத்யநப்ரமதிதவ்யமிதி |

ஸ்ரீரங்கபர்வம்.

ஆயுஷ்காமோதவாராஜன் பூதிகாமோதவாராஜன்
நீத்யம்வைதாரயேத்பஸ்ம மோக்ஷகாமீசவைத்வஜன்||

ஸ்காந்தபுராணம்.

ருத்ராக்ஷதாரணம்மர்த்யஸ்த்ரிபுண்ட்ரோத்தூளநாதபி |
ஸ்வாத்யாயாத்யநாச்சைவநப்ரமாத்யேதிதிபுருதி ||

செ. ஸ்காந்தராணம்.

புலஸ்த்யா|| ஸ்ருணுதேவருஷேஷ்வரத்தரிபுண்ட்ரவிதிமுத்தமம் |
ஸ்ருத்யாவிகியயதேயஸ்மாத்ததஸ்தாவிப்ரலாஞ்சனம்||

மச்சபுரணம்.

அக்ரிநியாதிபிரம்ந்நாஸ்ஸப்தைராதர்வணைஸ்ததா |
தீபுண்ரதாரணமயத்தவத0தத்யாஸ்ரமம்புதா: ||

ப்ரஹ்மாண்டபுராணம்.

விபுராணாவெஷவிஷாஷாவெஷாஹ ஜாநவாவிநாஃ |
 வலிதெநஹஸுநாகாரஸுஞ்சிவஸுபுவிசிவஹஸு ||

விப்ராணும்வேதவிதுஷாம்வேதாந்தஞ்ஞாநவாதிராம் |
 ஸிதேதபஸ்மநாகார்யம்ந்ரிபுண்ட்ரமிதிபத்மபூ ||

வேதந்தெரிந்தவர்களும், வேதாந்தஞானமுள்ளவர்களுமாகிய பிராமணர்
 களுக்கு வெண்மையான பஸ்மத்தினாலே த்ரிபுண்ட்ரம் அணியத்தகுமென்று
 பிரமதேவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

லிங்கபுராணம்.

உவஸாஷுதபுராஷுதாமிம்முஷீகாஹஸுபுதகி |
 சுமிரிதபூதிநாயுஷாநு விஜுஜாஹமாமிஸஸ்வஸெஸ |
 ஸுபாஹணாநாஸ்தாஹபுராஹக்ஷத்ரிபுராணாதமெயவவ |
 மெயஸுபாநாஷுபியொமுபாநாஸ்தாநாஸ்தாவிஸெஷத |
 யஜாஹயாரயெநிதகிம் ஹஸோஜகிஷெபுசுபுசு ||

உபஸம்ஹந்தயருத்ராக்கிம்க்ருஷீத்வாபஸ்மயத்தத |
 அக்நித்யாதிகாதிமாந்விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸ்ப்ருசேத |
 ப்ரஹ்மணாநாஸ்தாம்ப்ரோத்தம்க்ஷத்ரியாணம்ததைவ |
 வைஸ்யாகம்பியோந்யாநாம்யதீநாதுவிஸேஷத |
 யஜ்வாசதாரயேநித்யம்பஸ்மோத்னன்யத்ரிபுண்ட்ரகம் |

பிராமணன் ருத்திராக்கினியினின்றும் 'அக்நித்யாதி' தியாளித்து பஸ்
 மாவை யெடுத்துப் பொடித்து அங்கங்களில் தரிக்கவேண்டியது. பஸ்மோத்
 தானத்தையும் த்ரிபுண்ட்ரத்தையும் சாதுக்களான பிராமணர்களும் க்ஷத்
 திரியர்களும் யோக்கியனான வைசியனும் யதிகளும் யாகாதிகர்மாவைச் செய்
 யும் யஜ்வாவும் (யாவரும்) நித்தியமாகத் தரிக்கவேண்டியது.

சூர்மபுராணம்.

ஸவெஷாஷுதபுராஷுதாமிம்முஷீகாஹஸுபுதகி |
 வலிதெநஹஸுநாகாரஸுஞ்சிவஸுபுவிசிவஹஸு ||

ஸர்வேஷாமேவபக்தாநாம்ஸம்போர்லிங்கமநுத்தமம் |
 ஸிதேதபஸ்மநாகார்யம்ஸலாடேயத்ரிபுண்ட்ரகம் ||

சிவபக்தர்களெல்லாரும் பரமசிவனுடைய சின்னத்தைக்குறிக்கும் உத்
 தமமான த்ரிபுண்ட்ரத்தை வெண்மையான பஸ்மாலினால் நெற்றியில் அணி
 ந்துகொள்ளவேண்டும்.

பஸ்ம மஹாத்மியம்.

✓ஸ்காந்தபுராணம்.

உலகுநெருந்திவாய்ப்பு உலகுநெருந்திவாய்ப்பு

உத்தாளநந்திரிபுண்ட்ரஞ்சமுமுக்ஷஸஸ்மயகாசரேத் |

மோக்ஷத்தை யபேக்ஷித்திற முமுக்ஷுவும் உத்தாளன த்ரிபுண்ட்ரங்களை நன்றாக ஆசரித்துவரவேண்டும்.

ஸுதஸம்ஸிதை.

ஹஸநொலுநெருந்திவாய்ப்பு உலகுநெருந்திவாய்ப்பு

புராணாவிவொக்ஷஸு-நதநெருந்திவாய்ப்பு

பஸ்மநேத் துளநஞ்சைவ ததாதிர்யக்த்ரிபுண்ட்ரகம் |

ப்ரமாதாதபிமோக்ஷார்தீ நத்யஜேதிவிஸ்குதிஃ ||

மோக்ஷத்தையும்புவோன் விபூதியால் உத்தாளனத்தையும் அவ்வாறு குறுக்காக த்ரிபுண்ட்ரதாரணத்தையும் அணிந்துகொள்வதை ஆபத்துக்கா லத்திலும் விடக்கூடாதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

மாநவபுராணம்.

ஸத்யாத் துளநஞ்சைவ ததாதிர்யக்த்ரிபுண்ட்ரகம் |

ஹஸநொலுநெருந்திவாய்ப்பு உலகுநெருந்திவாய்ப்பு

ஸத்யாத் ப்ரமதிதவ்யவை தர்மாச்சகுஸலாச்சந |

பூத்யாஅக்ந்ஸமுத்தாய ஸததேரதேஹாவகுண்டநாத் ||

ஸத்தியம் - தர்மம் - கேசம் - பஸ்மதாரணம் இவ்விஷயங்களில் (ஒரு வனும்) அசிரத்தையாயிருக்கக்கூடாது.

ஸாமவேதம்.

உருநொலுநெருந்திவாய்ப்பு உலகுநெருந்திவாய்ப்பு

மந்வக்நிநாபூதேநபஸ்மநாத்ரிபுண்ட்ரம்விதீயதே |

மந்திரவத்தான ' அக்னியினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பஸ்மாவினால் த்ரிபுண்ட்ரந்தரிக்கத்தக்கது.

ஸ்காந்தபுராணம்.

ஹஸநொலுநெருந்திவாய்ப்பு உலகுநெருந்திவாய்ப்பு

ஹஸநொலுநெருந்திவாய்ப்பு உலகுநெருந்திவாய்ப்பு

பஜநாத்ஸர்வபாபநம் ஸ்மரணாச்சரிவங்கரம் |

பஸ்மசேதிஸமாயாதம் புத்திமுத்திபலப்ரதம் ||

பஜனஞ்செய்வதால் எல்லாப் பாவங்களையும் தொலைப்பதும், ஸ்மரணஞ் செய்வதால் சகலசுகங்களையும் அளிப்பதுமாகையால் பஸ்மமென்றுபெயர். அது போகமோகங்களைக் கொடுக்கும்.

ஷெ ஸ்காந்தபுராணம்.

யஜ்ஜயாரயெஜ்ஜஸு ஜந்திர்துவியிவநூரஃ |
காம்குதிதாநகுஸுபுவிபுஜந்தி நஸுஜந்திபாநிதாநபுவி ||
யயாபெவஸுஜாஹாது நுஜெயபவாபுஜீவதெ ||
தநெயவஹஸுநுபெபாகு வெஜுவெஜாமவாரநெ ||

யஇதந்தாரயேத்பஸ்மமந்த்ரிதம்விதிவந்தரஃ |
காம்குதிதாநயஸ்யவித்யந்திநஸ்யந்திதுரிதாநயபி ||
யதாதேவஸ்யமாஹாதம்யந்தூர்ஜேனயம்பார்வதிபதே ||
நதைவபஸ்மநஃப்ரோக்தம்வேதவேதாங்கபாரகை ||

முறைப்படி மந்திரத்தோடுண்டாக்கப்பட்ட அத்திருநீற்றைத் தரிக்கும் மாதுடருக்குச் சகலபீடைகளுந் தொலைவேதாடு அபிஷ்டங்களெல்லாங்கை கூடும். பூரீபார்வதீநாதனுடைய மகிமை எவ்வாறு அறிதற்கசாத்தியமோதிரு நீற்றின் மகிமையையும் அவ்வாறேயென்று வேதவேதாங்கங்களிற் தேர்ச்சி யுடைய பெரியோர்களாற் சொல்லப்படுகிறது.

ஷெ ஸ்காந்தபுராணம்.

ஸதஜ்ஜாநநயாஸுபாவஹிவபாயுஜ்ஜுஸுஜு ||
வெஜாஜாஜிவிஸுவபாணிஹஸாநெநுதாநிவெவிஜா ||
ஸுஹவிஷுஜுஜெவெஜெவெவாபுவிவிஸுதவெயநெ ||
ஸுஹவெணெக்ஷுஜுஜெயெவெஜெவெஜுஜுஜெநெநுஜு ||
வீஜுஜுபாயுஜெதெஜெஹஸுதஜெஜுஜிவபுயம் || [ஸுக்ஷெஜெ

ஸத்யஞ்ஞாநந்தயாஸ்ரத்தாவஹ்நிர்வாயுர்ஜலம்ஸ்தலம் |
வ்யோமாதிரிசஸர்வாணிபஸ்மாந்யேதாநிவைத்விஜா ||
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமுகைர்தேவைர்ருஷிபிச்சதபோதகை |
ப்ராஹ்மணேக்ஷிதிரியைர்வைஸ்யஸ்யஸுதாராயைச்சஸங்கை ||
ஸதீபிச்சதாரயமேததவைபஸ்மாத்யக்தம்ஸிவப்ரியம் |

பிராமணோத்தமர்களே! ஸத்தியம் ஞானம் தயவு சிரத்தை அகந் வாயு ஜலம் தலம் வானம் முதலியவைகளெல்லாம் பஸ்மங்களே. சிவபெருமானுக்கு மிகவும் பிரியமுள்ள இத்திருநீருனது பிரமா விஷ்ணு முதலியதேவர்கள்

சுர்ம! த்ரானம்.

அபிவாலைவண்ணமோம்தயோ அபிவா நீதீரோஜநஃ
பஸ்மஸ்நாயிபஸ்மதாநீகர்மஸ்வதிகரோதிவை||
தத்பஸ்மதாரணம்முக்யம்ஸ்வஸ்யைகத்ரிபுண்டரகம்||
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஸ்வரநாமத்ரயாக்நீரஞ்சதாரணம்||

காலாக்கிருதேரபநிஷத்.

ஏவம் த்ரிபுண்ட்ரம்பஸ்மநாகரோதியோவீத்வாந் ப்ரஹ்மசாநீக்ருஹீவாந்
 ரஸ்தோயதிரிவாஸஸமஸ்தபாதகேப்யோபபாதகேப்யோபூதோபவதி | ஸஸர்
 வேஷு த்ரிதேஷு ஸந்தோபவதி | ஸஸர்வாந்வேதாந்நிதோபவதி | ஸஸர்
 வாந்தேவாந்ஸூரூநிதோபவதி | ஸஸததம்ஸசலருத்ரம்ரத்ரஜாபீபவதி | ஸஸக

லபோதாந் புந்த்ரேதேஹந்த்யக்த்வா ஸிவஸாயுஜ்யமேதி நஸபுநராவர்த்ததே
நஸபுநராவர்த்ததஇத்யாஹ பகவாந்காலாக்ந்ருத்ரஃ |

பஸ்மத்தினாலே த்ரிபுண்டரத்தை வித்வானாகிய எந்தப்பிரமசாரியாயி
னும் க்ருஹஸ்தனாயினும், வானப்பிரஸ்தனாயினும், ஸ்வயாசியாயினும், தரிக்
கின்றானே, அப்படிப்பட்டவன் எல்லா மஹாபாதக உபபாதகங்களினின்
றும் விடுபட்டுப்பரிசுத்தனாகிறான். தன் இஷ்டதேவதையைத் தியானித்தவ
னாகிறான். ஸகலபுணயதீர்த்தங்களிலும் ஸ்நாநஞ்செய்தவனாகிறான். எல்லாச்
சிவமந்த்ரங்களையும் ஜபித்தவனாகிறான். இவ்ஹத்திலே எல்லாப்போகந்
களையும் துபவித்து ஒறுதியில் தேகத்தைவிட்டு நீங்கிச் சிவஸாயுஜ்யமடை
கிறானென்றும், இக்கன்மபூமியில் மீண்டும் ஒருபிறவியையும் அடையமாட்
டானென்றும் மஹாதேவரான காலாக்ந்ருத்ரதேவர்திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

த்ரிபுண்யுயாரயெதித்யுஹாநிஷ்டவெவபுஷ்டி
உதிஷ்டநந்திரிபுண்யுஹநாஹிஷ்டநஸாபுஷ்டி
சூதுநந்திரிபுண்யுஷ்டி ஸ்நாநபாஸாபிஷ்டி
உதிஷ்டநந்திரிபுண்யுஹநாஹிஷ்டநஸாபுஷ்டி
சூதுநந்திரிபுண்யுஷ்டி சுயாஸாரிபிஷ்டி
உதிஷ்டநந்திரிபுண்யுஹநாஹிஷ்டநஸாபுஷ்டி
சூதுநந்திரிபுண்யுஷ்டி ஸ்நாநபாஸாபிஷ்டி
ஹஸ்தெநாபிஷ்டநந்திரிபுண்யுஷ்டி
உதிஷ்டநந்திரிபுண்யுஹநாஹிஷ்டநஸாபுஷ்டி
ஸ்காநதெநெநவஸரெஷ்டாஸிபிஷ்டி
ஸ்காநதெநெநவஸரெஷ்டாஸிபிஷ்டி

த்ரிபுண்ட்ரந்தாரயேந்த்யம்புக்திமுந்நிபஸ்ப்ரதம் |
உத்தானந்த்ரிபுண்ட்ரஞ்சஜ்ஞாநாக்த்வேநஸாதரம் |
ஆமநந்திமுந்ந்ரேஷ்டாஸிஷ்டநாஸாரிபிஷ்டி |
உத்தானந்த்ரிபுண்ட்ரஞ்சமோஹபாஸந்வ்ருத்தயே |
ஆமநந்திமுந்ந்ரேஷ்டாஸிஷ்டநாஸாரிபிஷ்டி |
உத்தானந்த்ரிபுண்ட்ரஞ்சஜ்ஞாநாக்த்வேநகேவலம் |
ஆமநந்திமுந்ந்ரேஷ்டாஸிஷ்டநாஸாரிபிஷ்டி |
பஸ்மநேதாத்தானாநஞ்சைவததாதிர்யக்த்ரிபுண்ட்ரகம் |
மஹாபாபவிநாஸாயவிததைவைதிகிஸ்ருதி |
பஸ்மநேதாத்தானாநஞ்சைவததாதிர்யக்த்ரிபுண்ட்ரகம் |
ஸ்நாநத்வேநைவஸர்வேஷ்டாஸிஷ்டநாஸாரிபிஷ்டி

கெட ஸ்காந்த! / ராணம்.

திருவாய்மொழிவெணாவிதாநுநவாவிநனுவயெசு।
 முகுதாவிந்யதயஸாசுததூமெவதிதொவவெசு॥

தரிபுண்டரம்பராவ்மேனுவீத்வாந்மநஸாபிநலங்கயேத் |
ஸ்ரூத்யாவிக்யதேயஸ்வாததத்யாகேபதிதேதாபவேத் ||

ஸ்ரூதியால் விதிக்கப்பட்ட சீர்புணர்ச்சைத் தூணமுடைய பிராமணன் மனத்தினாலேயும் விடக்கூடாது. (அப்படி ஒருவேளை) விட்டுவிட்டால் பதி தனம் விடுகிறது.

செ ஸ்காந்தபுராணம்.

விநாபுனம் தாரம் ஜோஷாபாரதயுவத்திலிஜ்||

விநாயகபுண்டரீகாபிரதோசம் ||
விநாயகபுண்டரீகாதேவ்யை நமஸ்க்ருண்புண்டரீகா ||

பிராமணன் வெண்மையான பஸ்மாவினாலேயே த்ரிபுண்டரத்தரிக்க வேண்டியது. மோஹத்தினாலே பஸ்மத்ரிபுண்ட்ரமணியாமல் வேறுபுண்ட்ரத்தரிப்பானாயின், (பிராமணனாயினும்) பதிதனாய் விடுவான்.

ஜாபாலோபநிஷத்.

ஹயாஸண்புஜாடிந நகராபுஜாசுவதிதொலவதி!

பஸ்மதாரணம்ப்ரமாதேந நகார்யம்ப்ரமாதாத்திதோபவதி |

பிரமாதமன்றிப் பஸ்மதாரணஞ்செய்யத் தக்கதென்றும், பிரமாதத்தாலா
யின் பதிதனுகூறென்றும் வெளிப்பட்டது.

சுஜாபாலோபநிஷத்.

திருவாய்மொழி நான்மறை திருவாய்மொழி நான்மறை
 திருவாய்மொழி நான்மறை திருவாய்மொழி நான்மறை

வா நவ்யஸ்யதீ நாந்தஹீக்ஷாஹீ நநுணாந்தயா!
 ஐயாஹாதாமனொரஹுக்ஷாவாதாஜவாஜிதம்!

தார்யம்பஸம்க்ருஹஸ்தாநாந்த்ரிகாலம்ஜலஸம்புதம் |
 ஸார்வகாலேபவேஸ்த்ரீணம்யதீநாம்ஜலவாஜிதம் |
 வாநப்ரஸ்தயதீநாந்துதீக்ஷாஹீநந்ருணம்ததா |
 மத்யாஹநாத்ப்ராக்ஜலீரயுக்தம்பரதோஜவாஜிதம் |

க்ருஹஸ்தன் பஸ்மாவை ஜலஞ்சேர்த்துக் குழைத்து த்ரிகாலங்களிலுந் தரிக்கவேண்டும். ஸ்த்ரீகளும் யதிகளும் ஜலவாஜிதமாக எப்பொழுதும் தரிக்கவேண்டும். வாநப்ரஸ்தர்களும்குறியில்லாதவர்களும் மத்யானகாலத்திற்கு முன் ஜலஞ்சேர்த்தும், மதியானத்திற்குமேல் ஜலஞ்சேர்காமலுந் தரிக்கவேண்டும்.

பராஸ்ரபுராணம்.

ஸுளதலிமந்தாவிஜெயஞ்சிவஹ்வாஜிநாஜிகம்!
 சுஸுளதந்தாவிஜெயஞ்சிவஹ்வாஜிநாஜிகம்!

ஸ்ரேஸ்தலிங்கத்துவிஜேருயம்த்ரிபுண்ட்ரோத்தாஸநாதிகம் |
 அஸ்ரேஸ்தலிங்கத்துவிஜேருயம்த்ரிபுண்ட்ரோத்தாஸநாதிகம் |

ஸ்ருதிமார்க்கத்திற்கு அடையாளமாகச் சொல்லப்பட்டது த்ரிபுண்ட்ர உத்தாஸனமேயாம். வேதத்தில் ஐந்த்ரிபுண்ட்ரஞ் சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் குறுக்கே த்ரிபுண்ட்ர மணியவேண்டும்.

காருடபுராணம்.

ஸுஸாஸ்தாஸ்தாவிஜெயஞ்சிவஹ்வாஜிநாஜிகம்!
 ஸுஸாஸ்தாஸ்தாவிஜெயஞ்சிவஹ்வாஜிநாஜிகம்!

அபாவேதுததாவிப்தேராவெனகிகாந்ரேஸ்ததாஹரேத்
 பஸ்மநைவப்ரகூர்வீதநகூர்யாம்ருத்திகாதிபி||

வைதிகாக்கிடைக்காத ஸமயத்தில் ஸௌகிகாக்கியினின்றாவது பஸ்மத்தைக் க்ரஹிக்கவேண்டும். பஸ்மத்தினாலேயே புண்ட்ரத் தரிக்கவேண்டும். மிருத்திகை சந்தனமுதலியவற்றால் புண்ட்ரத் தரிக்கலாகாது.

கூர்மபுராணம்.

பிமஸுரஹிதஹ்வாஜிநாஜிகம்!
 பிமஸுரஹிதஹ்வாஜிநாஜிகம்!

தகை பரிசுகள் உன் நித்தியப் பரிசாய்க் குனிபின்விய்சேத் | லலாடே ஹ்ருதயே
 குணிகுண பரந்திவாஸ்தி யந்தரிவாடிதம் | ப்ரஹ்மசாரியே மம பம்யஸ்வாத்
 யாயேவ விழுக்கவதே | தரிமம் பகச மத்தேண ப்ரணவேநஸ்யாஹிதஃ | ஓம்
 சமா பரிவாஸ்யதி ஜபந்த்ருதவா க்ருதிரிவஸேத் | எககாலம் த்விக்காலம்வா
 த்ரிச-வமதவாஸதா | ஸர்வேஷா மார்ப்ரமஸ்யம்ச பஸ்மருத்ராக்ஷ தாரணம்
 தத்சம்ஸார்டயித் தேவ ஸஸ்மாபிச்ச விடேஷதஃ | ஏவம் ஸதாசாரினோ
 க்ருதாபவந்த்யக்ருதாபவந்தி |

பட்டுவதேகது வினவுகின்றார்: பஸ்மமாவது என்ன? ஆஃது எதனால்
 சேர்க்கப்படுகிறது? எந்தப் பந்திரத்தினால் எவ்வெவ்வந்தங்களில் தரிக்கவேண்
 டியது? என்று வினவு, மஹாதுபாவராகிய யாஜ்ஞஸ்க் கமஹ்ருஷி, விடைவிக்
 கின்றார்: அக்கேஹோத்ர பம்யமானைக் க்ரஹித்துவைத்துக்கொண்டு பாதப்ப்ர
 க்ஷாளனம் ஆசமனமுதலிபன செய்துகொண்டு பவித்திரமணிந்து 'ஓம் ஆப
 ஸர்வமிதி' ஸ்ரீ விஷ்ணுமூர்த்தியைத் த்யானஞ்செய்து பஸ்மத்தை ஜலஞ்சேர்
 த்துக்குழுத்து ஆசாரமுள்ளவனும், பரமசிவனையும் பார்வதிதேவியையுந்
 த்யானஞ்செய்து சிரசில் த்ரிபுண்ட்ரதாரணஞ்செய்துகொள்ளவேண்டியது.
 பிறகு நெற்றியிலும் மார்பிலும் வயிற்றிலும் இருகைகளிலும் (மற்றவிடங்
 களிலும்) மூன்றுவெத ஸ்வரூபமான த்ரிபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கவேண்டியது.
 ப்ரஹ்மசாரியானவன் இவ்விதஞ்செய்து வேதாத்தியயனஞ் செய்தால் ஸகல
 பாவங்களினின்றும் விமுக்தனாகுகான். த்ரியம்பக மந்திரத்தினாலும் பிரண
 வஞ்சேர்ந்த பஞ்சாக்ஷரத்தினாலும் ஜபித்துக் க்ரஹஸ்தன் த்ரிபுண்ட்ரத்தரி
 கவேண்டியது. எல்லா ஆப்ரமிகளும் எப்பொழுதும் அல்லது மூன்றுகால
 மாவது இருகாலமாவது ஒருகாலமாவது நாடோறும் பஸ்ம ருத்திராக்ஷ
 களைத் தரிக்கவேண்டியது. அநேக மஹ்ருஷிகளாலும் தேவர்களாலும் நம்
 மாலும் சொல்லப்பட்ட ஸதாசாரத்தைச்செய்ப்பவர்கள் மரணமில்லாதவர்களா
 கிறார்கள்.

ஜாபாலோபநிஷத்.

செருவாபிகாநாஜமிஹோக்ருஜம் மஹ்ருஷாநாவிஜாநஹ
 ஜம் விவாஹாபிஜாபாஸநாபிஜாவா ஸ்ரஹவாரிணாம் ஸபிஷா
 ஜவஹ்ருஷாமிஹோக்ருஜம் சுநெருஷாம் டாவாநஹஜம் யதீநாம்
 ஸ்ரவாபிகாநாஜமிஹோக்ருஜம் * * * சரிவயோபிநாம் சரிவாபி ஹோக்ருஜம்
 விஹ்ருதி||

த்னாவர்ணிகாநாமக்நிஹோத்ரஜம் க்ருஹஸ்தாநாம்விஜாநஹஜம் விவா
 ஹாக்நிஜம் ஜனபாஸநாக்நிஜம்வா ப்ரஹ்மசாரினாம் ஸமித்யாஜ்ஞவல்க்யோக்
 நிஹோத்ரஜம்அந்யேஷாம் தாவாநஹஜம் யதீநாம் ஸர்வத்ரஸ்திதமிதி * * *
 சரிவயோகநாம் சரிவாக்நிஹோத்ரஜம்விபுதி||

வாழ்வுத் தலைங்கள்.

கொணங்காநாவிதம்பஸ்மலித்திபற்றிவலிதாம்கர |
அக்ஷிபறாதாஸமுத்பூதர்நாநாநலஸமுத்பவம் |
க்னாவர்ணிகாநாமஸர்வேஷநாமக்நிஹோத்தஸமுத்பவம் |
விரஜாநலஜஞ்சைவசார்யம்பஸ்மமஹாமுநே |
ஒளபாஸஸமுத்பநம்க்ருஹஸ்தாநாம்விஸேஷதஃ |
ஸுதிசக்நஸமுத்பநம்சார்யம்வைபந்த்ரஹ்மசாரினம் |
ஸுஹுத்தரணம்ஸ்ரெளத்திரியாகாரபசாதக்நஸமுத்பவம் |
ஆர்யவதாமபிஸர்வேஷநாதார்யத்தாநாநலோத்பவம் |

பிரமவீரத்துக்களிற் சிறந்தவனே! பஸ்மாவானது கெண்ணமாயும் நாராவியுமாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிலேறாத்திரத்திலிருந்தும் விரஜாஹோமத்திலிருந்தும் ஔபாஸனாக்கியிலிருந்தும் காட்டுத்தீயிலிருந்தும் உண்டாகிறதுமுண்டு. முதல் மூன்று வருணத்தாருக்கும் அங்கிலேறாத்திரத்திலிருந்துண்டானதும் விரஜாநலத்திலிருந்துண்டானதுமான பஸ்மா முக்கியமாகத் தரிக்கத்தகும். க்ரஹஸ்தர்களுக்கு ஔபாஸனாக்கியிலிருந்துண்டான பஸ்மாவையும், ப்ரஹ்மசாரிகளுக்கு ஸமிதாக்கியிலிருந்துண்டான பஸ்மாவையும், குத்திரர்களுக்குப் பிராமணர்களுடைய வீட்டில் பசனாக்கியிலிருந்துண்டானபஸ்மாவையும், இத்திரசொல்லப்படாத மற்றெல்லாருக்கும் காட்டுத்தீயிலிருந்துண்டான பஸ்மாவையும் தரிக்கத்தகும் பரமமென்று நூல்களிற் சொல்லப்படுகிறது.

கரியாஸாரம்.

ஸஞ்ஜஹஸஸிதஹஸஸிஜாதிகெந-ஹயாராயெசு|
தமெஸவாஹுஜதெஸுபாவஸஞ்ஜெயா-புஸுநஜாஹுஸி||

ஸஞ்ஜதஹஸஸிதஹஸஸிஜாதிகெந-ஹயாராயெசு |
தமெஸவாஹுஜதெஸுபாவஸஞ்ஜெயா-புஸுநஜாஹுஸி||

குத்திரன் கையாற்கொடுத்த பஸ்மாவை ப்ராஹ்மணன் ஒருகாலத்தந்தரிக்
கப்படாது. அப்படியே சண்டாளன் கையாற்கொடுத்த பஸ்மாவைச் குத்திர
னுந் தரிக்கக்கூடாது.

பராஸரவாக்கியம்.

பஸுஸுபாஹுஸஸிதஹஸஸிஜாதிகெந-ஹயாராயெசு|
தமெஸவாஹுஜதெஸுபாவஸஞ்ஜெயா-புஸுநஜாஹுஸி||
தமெஸவாஹுஜதெஸுபாவஸஞ்ஜெயா-புஸுநஜாஹுஸி||
தமெஸவாஹுஜதெஸுபாவஸஞ்ஜெயா-புஸுநஜாஹுஸி||

யஸ்யஸ்யாத்பஸ்மந்த்வேஷஸ்த்ரிபுண்ட்ரோத்தூளநாதிஷு |
உத்பத்தௌதஸ்யஸாங்கர்யமநுமேயம்விபட்சிதா |
மஹாபாவதாம்ந்ருணம்வேதஸித்தமஹேஸ்வரே |
த்ரிபுண்ட்ரோத்தூளநாதௌசப்ரத்வேஷஸ்சப்ரஜாயதே||

எந்தமனிதனுக்குப் பஸ்மாலினிடத்திலும், த்ரிபுண்ட்ரோத்தூளனாகாரி
யத்திலும், துவேஷமுண்டாகிறதோ, அவனுடைய உத்பத்தியில் ஸாங்கர்ய
முண்டாயிருக்கவேண்டுமென்று பண்டிதனால் ஊகிக்கத்தகும். வேதப்பிரதி
யாதானுண மஹேஸ்வரனிடத்திலும் த்ரிபுண்ட்ரோத்தூளனாகிகளிலும்
ஹாபாவிகளான மனிதர்களுக்குமாத்திரம், த்வேஷமுண்டாகும்.

பவிஷ்யுத்பராணம்.

விபுராணாஹாக்ஷிணாத்ராநாஸாபாவஹதவெதஸாஹு|
நிவெஸஸிதஹஸஸிஜாதிகெந-ஹயாராயெசு||

விப்ராணம் தாக்ஷிணத்தாநாஸாபாவஹதசேதஸாம் |
ஸிவேபஸ்மநிருத்ராஹேஸ்வரத்தாக்ஷிணத்தாநாஸாபாவஹதசேதஸாம் ||

(ததீசிமுதலிய முந்ஸ்ரேஷ்டர்களது) சாபத்தாற் கெடுதியடைந்த மன
முடைய தக்ஷிணசேசத்திலுண்டான (சில) பிரமணர்களுக்குப் பரமசிவனி
-த்திலும் பஸ்மாலினிடத்திலும் ருத்திராக்ஷத்தினிடத்திலும் சிறிதும் விச
யாசம் உண்டாகிறதில்லை.

வாசிஷ்டலைகம்.

யெஷஸ்யாஸிணஃ₈ ஷ்வாவா_வவா_வகி_வஷி_வநவா_வ |
 தெஷா₈ம்ஸா₈ஞ்ஞெ₈ணஸ₈ம்ஸா₈ஞ்ஞி₈ந₈நு₈யேயா₈வி₈வ₈ஸி₈தா₈ |
 யெஷா₈ம்ஸா₈ஞ்ஞி₈வி₈வெ₈ஷா₈வ₈த₈தெ₈ஷு₈ஷி₈யெ₈ஸா₈ |
 ஸா₈க்ஷி₈ண₈த₈த₈ம₈வெ₈ஷ₈ ஹ₈ம்ஸெ₈ஷா₈ம்ஸ₈வ₈ர₈ம்₈வ₈ரா₈ ||

யேபஸ்மதாரிணந்த்ருஷ்ட்வாவாசாந்தந்த்ரிமாநவா₈ |
 தேவதா₈ம்ஸா₈ஞ்ஞி₈ரே₈ணஸ₈ம்₈பூ₈தி₈ந₈த₈மே₈யா₈வி₈ப₈ச்சி₈தா₈ |
 யேஷா₈ம்ஸா₈ஞ்ஞி₈வி₈த₈வே₈ஷா₈வ₈ர₈த்த₈தே₈ஷ்₈ரு₈த₈யே₈ஸ₈தா₈ |
 ஸா₈க்ஷி₈ண₈து₈ப₈வே₈த₈ப்₈ர₈ஷ்₈ம₈ம்₈ஸ்தே₈ஷா₈ம்ஸ₈ப₈ர₈ம்₈ப₈ரா₈ ||

எவர்கள் பஸ்மதாரியைப்பார்த்து வாக்கினால் நீந்திக்கொடுக்காளோ அவர் களுடைய உத்பத்தியானது சூத்திரசம்பந்தமாயிருக்கலாமென்று புத்திமா னால் ஊகிக்கத்தகுந்தது. எவர்களுக்குப் பஸ்மதாரணத்தில் எப்பொழுதும் த்வேஷமிருக்கிறதோ அவர்களுடைய வம்ஸபரம்பரையானது ஸாந்திரண மாய்விடும்.

ஜாபாலஸ்ருதி.

த்ரி₈வா₈ம்ஸா₈யெ₈வி₈தி₈ஷ்₈தி₈நி₈ஷ்₈தி₈ரி₈வ₈ஷெ₈வ₈த₈ ||
 யா₈ர₈ய₈ம்₈த்ரி₈த₈யெ₈தி₈த₈யா₈ர₈ய₈ம்₈த்ரி₈த₈ஷெ₈வ₈த₈ ||

த்ரிபுண்ட்ரம்யேவிநந்தந்த்ரிந்தந்த்ரிவிஷேவதே |
 தாரயந்திதுயேநித்யம்தாரயந்திதமேவதே ||

த்ரிபுண்ட்ரத்தை நிந்திக்கிறவர்கள் சிவனையே நிந்திக்கிறவர்களாவார்கள். த்ரிபுண்ட்ரத்தைத் தரிக்கிறவர்கள் சிவனையே தரிக்கிறவர்களாவார்கள்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

க₈ஷெ₈ஸா₈ர₈ா₈வி₈வி₈ஷ்₈த்ரி₈யா₈ர₈ணா₈ஷ₈ஸ₈ர₈ம்₈த₈த₈ ||
 ஷ₈ஷா₈வி₈வி₈ஷ்₈ய₈ஸ₈ம்₈ஹ₈க்ஷி₈ஷ்₈வ₈ர₈கா₈ர₈ண₈ |
 ஸ₈ர₈வ₈ஸ₈ர₈கா₈ர₈ம்₈ஷ₈த₈த₈ர₈ஸ₈ள₈ஹ₈ம்₈ஷ₈ஷ₈ ||

அஷ்டடைஸ்வர்யாணிஸித்யந்திதாரணதஸ்யமந்த்ரத₈ |
 அஷ்டாபிவித்தயஸ்ஸம்பெளபக்திபரமகாரண₈ ||
 ஸர்வவஸ்யகரம்சைதத்ஸர்வஸௌபாக்யதம்பரம் ||

பஸ்மாவை மந்திரத்தோடு தரிப்பதால் அஷ்டடைசுவரியங்கள் அஷ்டசித் திகள் பரமகாரணரான சிவபிரானிடத்துப் பக்தி இவைகள் கைகூடும். இது ஸகலவசியங்களையும் ஸௌபாக்கியங்களையும் கொடுக்கத்தக்கதும் மகாமேன் மை பொருந்தியதுமாம்.

தெ ஸ்காந்தபுராணம்.

ஹிதமெபுதவிமாறாஸ்ராசுஸாஜ்-நாவெர
ஹஸ்தம்-நோகௌகுணகுலாயாவந்தி-
தயாவஸாரகம்-ஷாடி-வாநஸுதிவ்யாயக்ஷணாச்

பூதப்பேரரசுபிஸாஸாப்சராகுஸாநூர்ஜநாபேரே |
பஸ்மதர்ஸநமாச்சேரணத்தரவஸ்தாவுந்நிதூரதம் ||
ததாபஸ்மமாநகுஷ்டாந்யாநப்யந்நிவ்யாதயாகுணத் |

பஸ்மாலைக் கண்ட மாத்திரத்திலேயே ஸகலபூத ப்ரேத பிசாசுங்களும் ராகுஸூரர்களும் மற்றுமுள்ள துஷ்டர்களும் பயந்து தூரத்திலோடிவிடலாகும். அபஸ்மாரம் குஷ்டமூதலிய வ்யாதிக்ளெல்லாம் ஒருகூணகாலத்திலே நசித்துவிடும்.

தெ. ஸ். காந்திபுராணம்.

உயிருடைநதிவாய்நெய்தநாஹாதுகயாஸாமி
பெஷாநாஜாயிதமுபாடுதஹாவாயவஸாயநாஹி

உத்தூனநேத்ரிபுண்ட்ரேசதந்மாஹாதம்மசுதாஸ-ச
யேஷாந்நஜாயதேப்ரததாதேதமஹாபாபஸம்யுதாஃ||

உத்தராள தீரிபுண்ட்ரங்களிலும், அவற்றின் மகிமையைப் பிரஸ்தாபிப்பதிலும், எவர்களுக்குச் சிரத்தையிலேயோ அவர்கள் மகாபாவங்களோச் செய்தவர்களாவார்கள்.

தெ. ஸ்காந்தபுரணம்.

ஹஸநாஸஜதெஹெநவயாரயெதுத்ரிவாஸ்யக்||
உததாராநெதருவாபெதுமெவெவக்ஷவியநாமிகெ||
உஹயொஃவாஸ்யுஃயொஹெஸுவஹாஜயொரஸஹயொஸ்யா||
நாஹாஜெஹெவக்ஷயொஃவ்யுஹெஷக்ஷாஹிஹெவாஸ்யா||
புதவத்யுஹஸ்யாநெத்ரிவாஸ்யுஹெயநகெநது||
ஸஸிவஸஹஸிஸ்யுஹாஸவெநுஸாவாவிவாதக்||
வணஃநாநாஸ்யுஜாணாஹஜெதாஜெதெதாவிவா||
த்ரிவாஸ்யுஹெவநெவாஹாஹாஹெவாஹெவாஹெவா||

பஸ்மநாஸஜுலேகைவதாரயேச்சத்ரிபுண்ட்ரகம் |

உத்தமாங்கேலலாடேசகளேவக்ஷஸ்நாபிகே||

உபயோகார்ப்பவ்யோச்சைவபுஜயோருபயோஸ்ததா |
பாஹுமத்யேசகரயோப்ருஷ்டேககுதிபூஸா||

த்ருதம்பஞ்சதஸஸ்தானேத்ரிபுண்ட்ரம்யேநகேநச |
ஸஸிவஸ்ஸஹரிப்ரஹ்மாஸவத்த்யோவாபிதாமஃ ||
வ்ரணாமாஸ்ரமானூஞ்சமந்த்ரதோமந்த்ரதோய்வா |
த்ரிபுண்ட்ரோத்னனதம்ப்ரோத்தம்ஜாபாலோராதேரணச ||

திருநீற்றில் ஜலத்தைக்குழைத்துச் சிரசு நெற்றி கழித்து மார்பு வயிறு இருபரிசங்கள் இருபுயங்கள் கைகளின் மத்தி இருமணிக்கட்டுகள் முதுகு பிடரி ஆகிய பதினாந்நிடங்கனிலும் த்ரிபுண்ட்ரமாக எவர்களால் தரிக்கப்பட்டபோதிலும், அவர்கள் எப்படிப்பட்ட மகாபாவிகளாயினும், அவரே சிவன் அவரேவிஷ்ணு அவரேபிரமன். அவர்கள் எல்லாராலும் வந்தனஞ்செய்யத் தக்கவர்களே. எல்லாச்சாதியாருக்கும் எல்லா ஆஸ்ரமிகளுக்கும் உத்தரள முந்த்ரிபுண்ட்ரமும் எடுத்தவையென்று ஜாபாலோபநிஷதத்தை நன்கறிந்த பெரியோர்களால் மிக்க ஆசையுடன் சொல்லப்படுகிறது.

காமிகாகமம்.

யயாமம்மாஜலம்ஸூத்ரம் துயா ஹஸாவிவாவநு |
ஹாஸயதெதுவயஜஸுஸாஹாஸயதெதுவயஜ ||
ஹக்ஷணாஸுஸவ-ஃவாவாநா ஹஸேதிவாபித்யதே |
ஸீக்ஷரம்வ வவித்ரும்வ ஹாராஜாஹரணஹயா |
ஹோகவஸுக்ஷரம் வுணம் ஹஸஸாநாஹிநெந்நெ ||
யதாகக்காஜலம்ஸூத்தம்ததாபஸ்மாபிபாவநம் |
பாஸயத்யேவயத்பஸ்மஸாபம்பாஸயதேசயத் ||
பக்ஷணைஸ்ரவபாபாநாம்பஸ்மோதிபரிச்யதே |
ஸ்ரீக்ரஞ்சபவித்ரஞ்சஹாரமாபரணத்ததா |
லோகவஸ்யகரம்புண்யம்பஸ்மஸ்காமந்திரேநிதே ||

கங்காஜலமானது எப்படி சுத்தமோ அப்படியே பஸ்மமும் பரிசுத்தம் செய்யும். யாதொரு பஸ்மம் ஸ்வயமாய்த் தானும் பிரகாசித்துப் பிறனாயும் ப்ரகாசிக்கச் செய்கிறதோ அதுவே மங்களத்தையும் தரும். ஸமஸ்தபாபங்களையும் பகழிப்பதனால் பஸ்மமென்று சொல்லப்படும். ப்ரதிநிதமும் செய்யும் பஸ்மஸ்காநமானது கூறிப்போந்த சம்பத்துமுதலிய சகல புண்யங்களை யுங் கொடுத்து உலகத்தை வசப்படுத்தும். பூசுவதஞ்ஞஸரமுதலிய பிணிகளிலும் பிசாசுமுதலிய துன்பங்களிலும் பீடிக்கப் படாதவர்க ளாவார்கள்.

காளிகாகண்டம்.

வத்ராஹ்ரொஸுவியஸக்திவாஹ்யுஞ்சுஸாராதுகம் |
சிவெஷ்வதிதிமுஹாநிவண-ஃசிஹமநு ||

பஞ்சாக்ஷணாஸ்சவிதிவத்த்ரிபுண்ட்ரந்த்ரிஸுராத்மகம் |
த்ரிவேதவஹித்ரிகுணத்ரிவர்ணத்ரிஜகம்யம் ||

தவ-பெயெவொ நயுஷீதித்ராஜீநயெவ யஜு-ஸநாதநஸவ-
வாவநாஸகொ ஜொக்ஷெஹத-புதி-பெத்யாயம் யஜெ-பா ஸுபாஹ
ணாநாம் ப்ரஹ்மவாரி மஹிவாநபுஸ்யதீநாஜெ ததிகுரணெ
புத்யெவெதி ப்ராஹ்ணெ சுகுக்ஷாபுஜாஜெநெநத திஷொ
தரஸதம் ஜஜெயெயுகூமாயதீஜவொ வொஷெணெநெந
கெந ஸ-பொஹவதி.யுகிஹ-ஸயாரண-த்யுகூவணகூபாஉவொ
ஷொபாடிஸவஹஸு ப்ரணவஜ்வாஸ-பொஹவதி |

ஏவம் பஸ்மதாரணமக்ருத்வா நாஸ்நீயாதாபோந்நகந்யத்வா ப்ரமாதாத்
யத்வா பஸ்மதாரணம்ந காயத்ரீம்ஜபெந்நஜ-ஹ-யாதக்நென தர்ப்பயோத்
தேவா ந்ருஜிந்பித்ராதிநயமேவதர்மஸ்ஸநாதநஸ்ஸர்வ பாபநாஸகோமோக்ஷ
ஹேதுநித்தியோயம் தர்மோப்ராஹ்மணநாம்ப்ரஹ்மசாரி க்ருஹிவாநப்ரஸ்த
யதிநாமேததகரணே ப்ரத்யவைதிப்ராஹ்மணஃ அக்ருவாப்ரமாதேநைத தஷ்
டோத்தர ஸதஞ்ஜலமத்யேஸ்தித்வா காயத்ரீஞ்சப்த்வோபோஷணேநைகேந
ஸுத்தேதோபவதி | யதிந்ர்பஸ்மதாரணம்த்யக்த்வா ஏகதா உபோஷ்யத்வாதஸ
ஸஹஸ்ரப்ரணவஞ்ஜபத்வா ஸுத்தேதோபவதி |

பஸ்மதாரணமின்றி ஜலத்தையாவது அன்னத்தையாவது வேறெதை
யாவது ஆகாரஞ்செய்யக்கூடாது. அசட்டையால் பஸ்மதாரணஞ்செய்து
கொள்ளாமல் காயத்திரி ஜபிக்கக்கூடாது. பஸ்மதாரணமே பூர்வீகமான
தர்மம். இது ஸமஸ்த பாவத்தையும் நசிப்பிப்பதும் மோக்ஷத்தைக்கொடுப்
பதும் நித்யமுமாகும். இத்தர்மம் ப்ரஹ்மசாரி க்ருஹஸ்தன் வானப்ரஸ்தன்
ஸங்கியாசியாகிய நான்கு ஆஸ்ரமிகளுக்கும் முக்கியமானது. இதைச்செய்யா
விட்டால் ப்ரத்யவராயம் [தோஷம்] உண்டு. ப்ராஹ்மணன் அசட்டையாய்
இதைச்செய்யாவிட்டால் அதற்குப் ப்ராபச்சித்தமாக ஜலமத்யிலிருந்துகொ
ண்டு தூற்றெட்டுக்காயத்ரி ஜபித்து ஒருபவாஸமிருந்தால் சுத்தனாவான். ஸந்
நியாசி ஒரு வேளையில் பஸ்மதாரணஞ் செய்துகொள்ளத்தவறினால் உபவா
ஸமிருந்து பன்னீராயிரமுறை ப்ரணவஜ்ஞ்செய்தால் அப்பாவ நீக்கிப்பரி
சுத்தனாவான்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

யஸுஜஸநிஹ-திவாஸுபிஸகாரணெவிவா ||
நஜாயதெஸுபாவஸுயுக்தீந-புஸுதிதக்ஷணாக் ||
ஜாஸிஷு-ஸவெதஸுபுஜாயதெஸுபாயஸுயா ||
நஜெநாநஜு-மாநிவாவஸுஜவெயு-ந-பா-சுஸஸாயி ||
பு-சுராடியொஸுநஸு-திநாநகீவஹவெஷி ||

யஸ்யபஸ்மநிபூபலபுத்திஸ்தத்தாரணேயிவா ||

நஜாயதேஸ்யபாபஸ்யலக்ஷமீர்நயதிசக்ஷணாத் |

தாரித்யஞ்சபவேத்தஸ்யஜாயதேவ்யாதயஸ்ததா||
 ஸ்யூநாந்யங்கநாபாபஸ்யபவேயுநாத்ரஸம்ஸ்ய||
 புத்ரா தயோஸ்யநஸ்யந்திராக்ரகீசபவேதயி||

அரசனே ! பஸ்மத்திலாவது அதைத்தரிப்பதிலாவது யாருக்குப்புத்தி யுண்டாகவில்லையோ அப்படிப்பட்ட பாசகனுக்குஸம்பத்து விர்த்தியாகாதது மன்றி ஓர் கூணத்திற்குள் உள்ளதும் நசித்துப்போய், மிகுந்த தரித்திரமுண்டாகி, வியாதிமேலிட்டி அவயவங்களும் குறைந்துபோய்விடுமென்பதன்றிச் சந்தேகமேயில்லை. அப்பாசகனுக்குப் பிள்ளை முதலியவர்கள் சாகலாகிக்கொ டிய நரகவாசையும் நேரிடும்.

செ. ஸ்காந்தபுரணம்.

ஐதிராஜோவமஸூகாபிஷி வரையாதுநா।
 ஸ்லாசாபதிளவகுதும்ஹகம்பாவஸந்ததே||
 துராடாயத்யவெஸ்ருஷோடுவபாஜாஸவிப்ரியோ||
 துநாநீவவ்யயெதஸுவியஸங்கஸுவஸுராடி।
 ஸுயதஸுரிநஸநாமஸஜாபதவகுவ-வெச||

இதிராஜே ஞாவசஸ்ருத்வாருஷிப்ரமயாமுதா||
பஸ்மாதாயசதெனபூதம்பம்ஜகம்பாபஸந்ததே: |
ததாதாயந்ருபஸ்டீரஷ்ட்டோஸ்யபாமாஸவிப்ரயோ: ||
ததானீமவ்நுதேதஸ்யவயிஸூத்தஸ்யவ புஸ்தராம் |
ஸூதர்மஸ்யாபிரஸநாஸமஜாயதபூர்வகத் ||

கேதாரேஸ்வரத்தில் வந்த ததீசி முனிவரை, அரசன் நமஸ்கரித்து இவர்கள் தங்கள் தோஷத்தினால் பிரமவிஷ்ணுக்களிடமிருந்து சாபமடைந்தார்கள். என்புரோகிதர்சன். இவ்விருவரையும் இரகசிக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க ததீசி முனிவர் அவ்வசனத்தைக்கேட்டு மிகவுங் களிப்பெய்தி மகாபரிசுத்தமும் பாவத்திரளைத்தூர்த்தும் வல்லபமுடையதுமான சிறிது திருநீற்றையெடுத்துக்கொடுக்க, அரசன் அதனைவாங்கி அவ்வேதியிருவர்க்குந்தன்ன அப்பொழுதே விசுத்தன் தேகம் முன்போல் வளர்ந்தும், சுதர்மன் நாவசரிப்படமும் போயின.

ஸ-ஞ.தஸம் ஓறினத.

சிவெந்நவீஷ்டாநாதெவ ப்ரஹ்ணாவக்ரிணாதயா| ஜெவ
தாநிஷ்டுதம்ஹஸ்திபுரம்யோகி-ஞநாதநா|| உஜாஜெவரா
வவாணராவயு-தநூநரா நிராஜராக்|| வஸத்வய்விஷ்டுதம்
ஹஸ்திபுரம்யோகி-ஞநாதநா|| ப்ராஹ்ணெண்க்ஷத்ரியெ
வெ-க்செஸ்திஸ்தி-க்செநாநிவஸக்செஸ்தி||

ஸத்யம்ஸாசனம்தபோஹோமஸ்தீர்த்தந் தேவாதிபூஜநம் |
தஸ்யவய்ர்த்தமிதம்ஸர்வமயஸ்தீரிபுண்ட்ரம்ந தாரமேத்||

எவன் தீர்ப்புண்டு மணியவில்லையோ அவனுடைய ஆசாரமும் ஸ்த்யமும் தவமும் ஹோமமும் புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானமும் சிவபூஜையும் நிஷ்பலமாகமுடியும்.

கா.த்யாபநஸ்மீநுதி.

ஸாபெயெஜ்ஜெவெஹாதெவெஸுஷெவஸுராவடெ||
 யுகதிவஸு^(௧)வேடுதா^(௨)கூறுதகுஜ்யதிராமவி|
 திவஸு^(௩)யடி^(௪)யுகா^(௫)துகாய^(௬)டாடி^(௭)தடி^(௮)ததியுபா||

ஸ்ரீராதேயஜ்ஞேபேஹாமேவைஸ்வதேவஸுரார்ச்சநே |
 த்ருதஸ்த்ரிபுண்ட்ரஃபூதாத்மாந்ருத்யஞ்ஞயதிமாநவஃ |
 த்ரிபுண்ட்ரமயத்யத்ருத்வாதுஞ்ரயாத்யத்க்ரமதத்வ்ருதா ||

பிதூர்கிரியையிலும், யாகத்திலும், ஜபத்திலும், ஓமத்திலும், வைசுவ தேவ (சித்தியகர்ம்) த்திலும், சிவபூஜையிலும் பரிசுத்தஞகத்தானே பஸ்ம் த்ரிபுண்ட்ரந்தரித்துக்கொண்டால் காலனையும் வெல்லக்கூடும் அப்படி த்ரி புண்ட்ரந்தரித்துக்கொள்ளாமல் எந்தக்கிரியை செய்கிறாரோ அதுதடேறாது.

சுர்மபுராணம்.

திரிபுரம்

தரிபுண்ட்ரேரணவிநாவிப் பேராநாதிகாரீஸ்வகர்மஸு |

தீர்ப்புக் குழு உறுப்பினர் ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். அந்த நேரத்தில் தான் இது நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லுவது சரியானதாக இருக்காது. அதற்கு முன்பாகவே கார்ட்டை எடுத்துக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அதன் பின்னர் தான் அவர்கள் மூன்று நிமிஷம் காலமாகிவிட்டார்கள். ஆகவே அந்த நேரத்தில்தான் இதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பது சரியானதாக இருக்காது.

ஸ்ம்நுதிஸாரம்.

சுஸகீஸ்யயாநாநெதுநஸாவாவஜாஅரது)

ஸ்ரீரெவஹவெநி து^{தி}பு^{பா}ஸ^ஸதுயாரணாக||

அஸக்தாசாரேமநஸாபாபமாசரந் |

ஸாஸிரேவபவேந்நித்யம்தரிபுண்ட்ரஸ்யதுதாரணத்||

மனதுக்கறிந்து பாவங்கள் எச் செய்தவன் ப்ராயச்சித்திற்கூறியவகையே செய்ய அசத்தலாயிருந்தால், நாடோறும் நியதியாக தீர்ப்புண்டர தாரணத்தை மாத் திரஞ்செய்தவந்தால் அந்தப்பாவங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

நா ர த ி.

பத்மபுராணம்.

வனசுவிநந்தகுரேவிபுரவினாதிபவஸாங்ககம் |

யுக்ஷாலீணாங்குததீநாநுஷாபிபவம்மவம் ||

எதஸ்மிந்நந்தேவிபுரவிபுதிதவளங்ககம் |

த்ருத்வாவீணாங்குததீநாநுஷாபிபவம் ||

வியாஸர்.

ஸ்காந்த! புராணம்.

கூஷ்மந்திபுரவிபுரவினாதிபவஸாங்ககம் |

யுக்ஷாலீணாங்குததீநாநுஷாபிபவம்மவம் ||

க்ருத்வா த்வபாயம்வ்யாஸம்ஜடாமகுடமண்டிதம் |

பஸ்மோத்ஸாவிதஸர்வாங்கம்பஸ்மதிர்யக்திரிபுண்டரகம் ||

அகஸ்த்யமுநிவர்.

பத்மபுராணம்.

கூஷ்மந்திபுரவிபுரவினாதிபவஸாங்ககம் |

யுக்ஷாலீணாங்குததீநாநுஷாபிபவம் ||

கூஷ்மந்திபுரவிபுரவினாதிபவஸாங்ககம் |

யுக்ஷாலீணாங்குததீநாநுஷாபிபவம் ||

ஸம்பரத்திரிபுண்டரவிபுரவினாதிபவஸாங்ககம் |

ருத்ராக்ஷமாலாவிமலாச்சவீரத் தாத்ருக்விதைஸிஷ்யசுணைர்முநீந்தனாம் ||

தத்தாத்ரேயர்.

சாண்டிலோபநிஷத்.

கூஷ்மந்திபுரவிபுரவினாதிபவஸாங்ககம் |

யுக்ஷாலீணாங்குததீநாநுஷாபிபவம் ||

கூஷ்மந்திபுரவிபுரவினாதிபவஸாங்ககம் |

தத்தாத்ரேயம்ஸிவம்ஸாந்தமிந்நநீலநிபந்தரம் |

ஆத்மாயாரதந்தேவமவசூதந்திகம்பரம் |

பஸ்மோத்ஸாவிதஸர்வாங்கம்பஸ்மதிர்யக்திரிபுண்டரகம் ||

ஆசங்கை நிவர்த்தி.

இவ்வகையாகப் பலவிடங்களில் ஸ்ருதி ஸ்மிருதி புராணதிகளால் உற்
புறுத்திக்கூறப்பட்டுள்ள ப்ரசித்தமான நித்யநாம் வர்ணஸ்ரம தர்மங்களுக்
குரிய பஸ்மத்ரிபுண்ட்ரங்களை மந்தமதியுள்ள சிவர் ப்ரதமெதபாசுபதம் | வ்ர
தமே தச்சாம்பவம் | அச்யாஸ்ரமஸ்தே||—என்னும் உபநிஷத்காக்யத்திற்கு
அபார்த்தஞ்செய்துகொண்டு சாம்பவ, பாசுபதவிரதமென்றும், பசுபதியாக்ய
அச்சிவபெருமானே யுபாசிப்பவர்களுலேயே பஸ்மந்தரிக்கத் தகுமென்றும்
ஒருவகையாகக் கூறுத்துணிவராயின் அஃகியலாதி. என்னெனில், [ஸம்ஸார
ஸுப்யுதஸ்யுஷ்வதா | ஸம்புரஸ்யவ்ரதஸ்யதேவதா || என்னுந்தத்திதார்
த்தத்தில், ஸாஸ்யதேவதா என்னும் பாணினிஸூத்ரத்தால் விதித்தமான
அண்ப்ரத்யாந்தாமப் ஸாம்பவம் என்னும் ரூபநிஷத்பத்தி யாகிதபடியாலும்.]
காலாந்நிருத்தரோபநிஷதத்தின் முதலில் மஹாத்மாவான ஸக்தகுமார முந்வர்
செய்த ப்ரஸ்ஸைவாக்கியங்களில் த்ரிபுண்ட்ரவியிஃ ஸவக்யம் கிஞ்சு
வ்யம் கிஞ்சுபூணம் கிஞ்சுரூபம் கெஜஞ்சுரோ கக்ஞெவாஃ கிஞ்சுகிஃ
கிஞ்செவம் கிஞ்சுவிதிவ || த்ரிபுண்ட்ரவிதிஃ ஸஸத்வம் கிந்த்ரவ்யம் கிம்
ப்ரமாணம் கிம்ஸ்தாகம் கேமந்த்ரா கதிரேகா கிம்ஸக்தி கிம்ஸ்தவம் கிம்பல
மிதிசு || த்ரிபுண்ட்ர விதியாது? அதன்ஸ்வரூபம் யாது? அது எவ்வெவ்விடங்
களில் தரிக்கவேண்டுவது? த்ரிபுண்ட்ரதாரணத்திற்கு மந்த்ரம் யாது? ஆஷ்ட
எத்தனேரேகையுடன் கூடியது? அதன்சக்திஎன்ன? அது எத்தெய்வத்தை
யுடையது? த்ரிபுண்ட்ரதாரணத்தினால் ஆடையும்பலன்யாது? என வினாவிய
வினாக்களுக்குப் பகவானான காலாந்நிருத்தரேவர் விடைகூறி, ஸாம்பவம்
ஸம்புதேவதாகம் என்று கூறினராகலானும்; ஸ்ருதி|| ஸவெ-ஃஷ்வாஃ
வஸு-தாஜிவாபுஃ | தஸா-தஸு-வதிஸு-ஷ்வ-விவ || ஸர்வதேவா
பஸு-தாமவாபு | தஸ்மாத் பஸு-பதிஸ்ஸம்பபூ || என்னும் பிரமாணமாக்
கியத்தால் எல்லாத் தேவர்களும் பசுக்களென்றும் அப்பசுக்களெல்லாம் பதி
யாயுள்ளான் ஸம்புவென்றும் ஏற்படுவதால், ஒவ்வொரு தேவ கந்தர்வ யக்ஷ
ராக்ஷஸ மாநுஷ்யரும் சிவபெருமாளையே யுபாசித்தல்வேண்டுகமென்று அறிஞ
ராலுணர்த்தப்படுவதாலும்; மேற்காட்டிய ஸ்ருதிஸ்மிருதி புராணதிகளாதி
மேற்கோள்களால் விபூதி நித்யமாக எல்லாவருணத்தாராலும் எல்லா ஆஸ்ர
மிகளாலும் எல்லாக்காலங்களிலும் தரிக்கவேண்டுகென்றேற்படுவதாலும்;
பிரமவிஷ்ணுக்களும், விஷ்ணுவின் அவதாரமூர்த்திகளும், நாரதாதி மஹருத்ரி
களும், நான் புருஷன்முதலிய சக்ரவர்த்திகளும், சிவபூசையுஞ் சிவபத்தியு
முடையோரென்று புராணங்கள் கோஷிக்கின்றமையாலும், அவர்கள் விபூதி
தரித்தமைக்கு மேலேசிலபிரமாணங்கள் காட்டப்பட்டிருப்பதாலும்; கிருஷ்ண
பலராமாதி வ்னைய அவதாரங்களிலும் சிவபூசைசெய்து சாம்பனென்னும் புத

வலிமையுடையவா தகொவ்வா தகெஹி வ-டுதொவதி ஸமஸ்த
நாதகோபபாதகேயம் பூதோபவதி—என்னும் வாக்கியத்தின், த்ரிபுண்ட்ர
ாணித்தவன் ஸமஸ்தபாவங்களினின்றும் உபபாதகங்களினின்றும் நீங்கிப்
ரிசுத்தகுறிகுறன் - என்னும்பொருளால், பஸ்ம த்ரிபுண்ட்ரங்களை யணிதல்
ராயச்சித்தாங்கமென்றும், மஹாபாதகங்களைச்செய்தவனை யதை யணிதல்
சுமென்றும், இந்நூல் 14-ம் பக்கத்திற்காட்டியுள்ள காலாக்கிருச்ரோபநிஷத
தகவான பிரமாணத்தில் பலன்கூறப்பட்டிருத்தலின் காமியகர்மமென்றும்,
ித்தியமானவாந்ராயம் சர்மமன்றென்றுங் கொள்ளவும் நேரிடும். ஆயின்,
மேலேகாட்டிய திருமால் பிரமன் வாமனர் இராமர் மகருஷிகன் முதலாயினு
ரெல்லாம் எவ்வேம் மஹாபாவங்களாற் பஸ்மயணிந்து புனிதமாயினரெனக்
கடாவநிகழும், அஃதில்லை. தன்னையணிந்தவனைப் புனிதமாக்கவல்ல பொரு
ளாகவின் புனிதமான பொருளை எல்லோருமே அணிந்தார்கள். விபூதியின்
றிப் பிதூர்கர்மஸந்த்யாவந்தன ஜபேஹாமமுதவியனஒன்றுஞ்செய்யப்படாதெ
ன்றும் அங்ஙனஞ்செய்தாற் பயனில்லையென்றுங் காட்டப்பட்டிருத்தலின்
இதுவே ஸ்ரௌதமார்க்கமும் ஸ்மார்த்தமார்க்கமு மென்றுகொண்டி, நித்திய
நைமித்திககர்மங்களில் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதன்றி ப்ராயச்சித்தத்திற்கே அங்க
மாகமாட்டாதென்று தெரிந்துகொள்ளலாம். இவ்வாறு கொள்ளாமெனின் ;
அதற்குத் திருஷ்டாந்தங்காட்டிலாம்.

ஸம்யக்ராஜஸ்தாஸ்தெத்யதஸ்ததத்ஸம்ஸித்வதாஃ।

விய-கு தவாவாஸெய்யாம் திஷு ஹரோகம்ஸநாதநம்॥

ஸந்த்யாமுபாஸதேதேதுஸததம்ஸம்ஸிதவ்ரதாஃ |

விதூதபாபாஸ்தேயாந்திப்ரஹ்மலோகம்ஸநாதநம்||

எவர்கள் எந்தயாவந்த ந கரியையைச் செய்கிறார்களோ, எவர்கள் எக் காலமும் நீங்காது விரசத்தை யாகிரயிக்கிறார்களோ, அவர்கள் எல்ல பாவங்

களையும் போக்கடித்துப் யழமையான பரஹ்மலோகத்தை யடைகிறார்கள். என்னும் ஸ்மேந்தி வாக்யத்தின்படி, நித்யகர்மமான ஸந்த்யோபாசனத்தையும் ப்ராயச்சித்தாங்கமாகவும், காமியகர்மமாகவுங் கொள்ளவேண்டியவரும். அங்ஙனங் கொள்ளுதலியலாது. ஆனபடியால் தீர்ப்புண்டர உத்தூனனங்கரும் அவ்வாறே ப்ராயச்சித்தாங்கமாகவாவது, காமியகர்மமாகவாவது கொள்ளுதலியலாமல் நித்யகர்மமாகவே கொள்ளல்வேண்டும்.

மேலும், சுதந்திரவாதக் குழுவுடையாட்சி அக்நிஹோத்ரம் ஜாஹாயாத்|| என்று நித்யத்வவிபரிதமான அக்நிஹோத்ரத்திற்கும், சுதந்திரவாதக் குழுவுடையாட்சி அக்நிஹோத்ரம் ஜாஹாயாத் ஸ்வர்க்ககாம|| என்றும் வசனத்தரத்தால், காமியத்துவம் கேட்கப்படுதலின் அக்நிஹோத்ரமும் காமயக்ரமாமோ? ஆகாது! ஸ்ரீரஹாவாவனஷ ஷெவாநாஹ்யொயிஜாஹாயதெ|| வீரஹாவாஷதேவாநாமயோக்த்முத்வாஸயதே|| என்றும்வாக்கியத்தால்யாவனொருவன் அக்நிஹோத்ரஞ்செய்யவில்லையோ, அவன் வீரஹத்தி செய்தவனாகிறான் என்னும் பொருளால், அகரணைப் பிரத்யவாயமுண்டாகி எப்படிநித்யமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதாயிற்றோ அப்படியே விபூதியும் 4-ம் பக்கத்திற்காட்டிய ஜாபாலோநிஷத் வசனத்தால், விபூதிதாரணஞ் செய்யாதவனுக்குக் கர்ப்பாதான முதலியவைதிக் கிரியைகள் வேண்டுவதில்லை பென்றும், 22- 23-ம் பக்கங்களிற் பாசரவாக்கிய முதலாகக்காட்டிய நான்குபிரமாணங்களால் விபூதியை நித்தித்தோருக்குத் தோஷமென்றுக் கூறப்பட்டிருத்தலின், அகரணைப்ரத்யவாயமுண்டாகி நித்தியமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதொன்றுயிற்று.

ஸாங்க்யாயநதஹ்யம் ஹஸ்யநா த்ரிபாஸ்யுக்ரொகில ஸவ-
ணாவெஹாநாவனகதுளா த்ரிபுஸ்யுராநாய்தெயவனவம் ஹுக்வா
த்ரிபுஸ்யுதிஷ்டத்ரிபஸ்தரிபண்டரம்கரோதிஸஸ்வாணம் வேதாநாம்ஏச
ம்த்வெளர்தீஸ்வாந்வாதிதேய ஏவம் ஹுத்வாக்நி முபதிஷ்டயே||—பஸ்மா
வினாஸ்த்ரிபுண்டரஞ்செய்பவன் ஸர்வமீததங்களுள் ஒன்று இரண்டு மூன்று
நான்கு வேதங்களை அத்தியனனஞ்செய்தவனாகவும் அக்நிஹோத்திரஞ் செய்
தவனாகவுமாகிறான் என்பதனாலும், பரித்வாஜஸம்நுதி ஹுக்வாதெ
ஹஸ்யுஹ்யாஸி|| ஹுத்வாதே பஸ்மக்ருஹணியாத்||—அக்நிஹோத்ரஞ்
செய்து அதினின்றும் பஸ்மத்தையெடுக்கவேண்டியது என்பதனாலும், பஸ்
மம்: ஹோமங்கமென்று சங்கையுண்டாமாயின், அதுமுழுவதும் பயனற்ற
தாம். எங்ஙனமெனில், பஸ்மதாரணமின்றிச் செய்யும் ஒழுமுதலிய நற்கருமங்
கள் பயன்படாவென்னும் ஸூரியாலென்க. அதனை, மேலேகாட்டிய வாக்யங்க
ளும், யஜுரதூபாரபியேதித்யு|| யஜ்வாதுதாரயேந்தித்யம்|| யாகஞ்செய்
யும் யஜ்வாவும் நாடோறும் விபூதியணியவேண்டும் என்னும் வசனமும்
உறுதிப்படுத்தும்.

யாஜ்ஞவல்க்யஸ்மிருதியில், கௌசுகிகாசீட்டி-குவிதே | ஸலிலும்
ஹஸுஜ்யாவிபுக்ஷிவ்யுவிஸாஸ்யபெ | கேஸமக்ஷிகாசீடனாவிதே |
ஸலிலம்பஸ்மம்ருத்வாபிப்ரக்ஷிப்தவ்யம்விஸாத்தயே || தலைமயிரினலாவது,
சயினலாவது, புழுவினலாவது தோஷப்பட்டவஸ்துவை, பஸ்மாவையாவது
மிருத்துவையாவது ஜலத்தையாவது அதன்மேல் ப்ரோக்ஷிப்பதால் சுத்த
மாகுமென்றும், «கௌசிகீட்டாஜிஹீஜ-ஷ்ஷஹஸநாவஸ்யுதத்திஷா
சூனெஜந பஸமகாகாஷி. டி-குவிதம் மெநவஹக்ஷ்யெஸி|| கேஸ
கீடாதிபிந்துஷ்டம்பஸ்மநாஸம்க்ருதந்ததா | ஆஜ்யேந பசகாகாதி சூவிதம்
ஸைவபக்ஷயேத்|| தலைமயிப்புழுமுதலியவற்றால் அசுத்தமடைந்த ஆகாராதி
களைப் பஸ்மாவினலாவது நெய்யினலாவது சுத்தஞ்செய்து உபயோகித்துக்
கொள்ளலாம். பசுபக்ஷிகளால் கெடுக்கப்பட்ட பண்டங்களை உபயோகிக்க
லாகாது. எனக்கூறியதால் சுத்திகரிக்கத்தக்கதோர் பொருளாகவும்,

ஸஹுராயாஹெநவமொஜ-குத்ரஸாஸம்மொஜயாமிஸி|
ஹிவாஹெமொஸக்யுந-குமெத்ரூமிதஸாஸிஸுஹஸநா||

ஸந்த்யாயாம்ஸைவகோமூத்ரம்அசுத்தம்கோமயம்நரி |
ஹிவம்புகோஸக்ருந்மூத்ரநாஸநித்யம்ஸாத்திஸ்துபஸ்மநா||

ஸந்த்யாகாலங்களில் கோமூத்ரம் சுத்தமில்லை. கோமயம் இதில் அசுத்
தம். புகற்காலத்தில் ஜலம் கோமயம் கோஜலம் இவைசுத்தமாம். பஸ்மம் எப்
பொழுதுஞ் சுத்திகரிக்கும். என்பதனால், சுத்திசெய்யத்தக்க பொருள்களெல்
லாவற்றிலும் பஸ்மமே சிறந்ததும், தன்னையணிந்தோருக்கு 24 - ம் பக்கத்
திற்காட்டியபடி அபஸ்மாரசர்சரம்குஷ்டமுதலியநோய்களையொழிப்பதுடன்,
முத்திக்குப் பெருந்தடையாயுள்ள ஆணவவழுக்கை யடியோடொழிப்பது
மாமென்க. சூமெயாஹஸநாஸாநா|| ஆக்நேயம்பஸ்மநாஸநாநம்|| பஸ்மா
யினல் உடல்முழுவதும் தூளானஞ்செய்வது ஆக்நேயஸ்நாநமாம். அது (26-ம்
பக்கத்திற் காட்டியபடி) தீர்த்தஸ்நானத்திலும் கோடிபங்குபலனுள்ளதாகும்.

இத்யாதி றேதுக்களால் பஸ்மாவானது
பரமஸாம்ப்ராஜ்யமாக அணியத்தக்க
சிவப்ரஸாதமாமென்க.

விபூதி சேகரிக்கும் விதி.

போதாயநகல்பஸூத்ரம்.

சுயாதெதாவிலுதிஸ்வாஜநவியிம் வுராவூஸூரஜிம் ஸா
விலுதிஸ்வா விகடாமா உநகாஜஸிவாஹீநாதிரிகாமாஹ்வம்
உராவூ விலுதிஸ்வா உஸாஹி ஹிணீவிஹாய ஸுஸூகணாயா
மொய்யஜாஜாயவிஹூகூ வஸஸொஷுஸூத வவநீயெ
ஸஹாரெஃ வரிஹூஜுமயஹூஜுமெவதாநெவா வவநெ
வா வொஷயெசு விஹூமஹூஜுமயஹூஜுமெவா வொஷயெசு,
சுயதசுஹூதாயாவிஜுமயெசு ஸாஸாநாஜிவநீஹிஜாநெவா
கூ ஹி உராவூநாஜி காமாஹ்வஸூஜாஜாயத-ஹிஜிஸூஜா
ஷுஹூஜுமயெசு வொஷயெசு மெஷகூகெசுள ஸிரவிய
யாரயெசுஹி தஹூஜிஜாநி துஜுத-ஹிஜி

அதாதேவிபூதிஸம்பாதநவியிம்வ்யாக்யாஸ்யாமஃ ஸுசிபூத்வாவிசடாங்
காமுந்மக்தாயஸிவாஹீநாதிரிக்தாந்சாம் வந்த்யாம் அஸ்திபஹுஸா மசுத்த
பகிணீம்விஹாய ஸுஸூகணாயாகாமயுமாதாயபிண்டம்சுந்தா ஸம்சோஷ
யஸ்வேதபசநீயைஃ ஸம்பாணாபரிச்சாத்ய்குஹ்யாக்நெளவைதா நேவாபசநே
வாப்லோஷ்யோத் - பிவ்வபலமாத்ரே ம்ருண்மயேவா ஸ்தாபயேத் - அததத்
பஸ்தாயாயி மந்த்யேத் ஸாநாதி பஞ்சபிஃ மாநஸ்தோக இதிமத்யமாநாமி
காங்குஷ்டைஸ்ஸமாதாய துஷ்ணீமத்பிஸ்ஸமாகர்ஷ்ய - லலாடேஹ்ருதி
தோர்த்வந்த்வே களேருகெசுள ஸிரவிக - தாரயேத்ஸஹிதம் பஸ்தவீஜா
நித்யமதந்த்ரிதஃ||

பஸ்மசேகரஞ்செய்யும் விதியைச் சொல்லுகிறேன். அபரிசுத்தமும் நோ
யுள்ளதும் பித்தங்கொண்டதும், அங்கக்குறைவுள்ளதும், மிக்க அங்கமுடைய
தும், மலமும், அதிக எலும்புடையதும், அசுத்த வஸ்துக்களைப்புகிப்பதும்
யுள்ள பசுவைக்கி, நல்ல அழகமைந்த பசுவின் சாணத்தையெடுத்துருட்டி,
யுலாத்தி, வெண்மையாக்குந் சன்மையுடைய உமிழ்தலியவற்றில் உருட்டி,
வைதிகாக்கினியிலாவது யாகாக்கினியிலாவது சமையல் அக்கினியிலாவது தஹி
த்து வில்வக்கனியளவுள்ள மட்பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஸாநாதி
பஞ்சப்ரஹ்ம மந்திரஞ்சபித்து மாநஸ்தோக என்னு மந்திரமச்சரித்து நடு
விரல் ஆள்காட்டிவிரல் பெருவிரல் இம்முன்றுவிரல்களால் பஸ்மாவையெ
டுத்து மெளனமாக ஜலஞ்சேர்த்துக்குழைத்து நெற்றியிலும் மாப்பிலும் இரு
புயங்கனிலும் கழுத்திலும் வயிற்றிலும் சிரசிலும் அந்தணர் முதலினோர்
கிணந்தோறும் தரிபுண்டரத் தரிக்கவேண்டும்.

* கோமயங்கொள்ளும் வகை.

பங்குனிமாசத்திலே பசானமென்னும் நெல்லின் தானை யேய்ந்த பசுக்களே தருந்தன அவைகளின் கோமயத்தையே கொள்ளவேண்டும். ஆஷ்டமி சதுர்த்தசி அமாவாசை பெள்ளாமி யென்னுந்திதிகளில் பசுக்களைப்பணிந்து கோகாவித்திரிமுதலிய ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லி அதன் பிறகே சென்று கோமயங்கொள்ளல் சகுதி.

கடியிஷ்டாதிதெனாடி யபாவததுவாவவாசு|

கபாபுபகடுபாவகடு வெவெடிவ-ஸ்தியாபுதது|

கதயிஷ்யாமிதத்வோத்யயதாவத்தத் க்ருபாடலாத் |

கல்பாதுகல்போபகல்பபேதர்பஸமத்ரிதாமதம்||

விபூதியானது கல்பமென்றும், அதுகல்பமென்றும், உபகல்பமென்றும், மூன்றுபிதாமாகவிளங்கும். அவற்றுள்,

கல்பவிதி.

கோமயத்தைப்பூமியில் விழுமுன் ஸத்யோஜாத மந்த்ரத்தால் தாமனாயிலையிலேற்று மேலுள்ள வழுமபுகளை நீக்கிக் கொள்வது பேளஷ்டிகமென்றும், கோமயமிடும்போது பிற்பட்டிலே கைவைத்தேற்பது சாந்திகமென்றும், பூமியில் விழுந்தபின் எடுப்பது காமதமென்றஞ் சொல்லப்படும் - இவற்றுள் பேளஷ்டிகமே சிறந்தது. அவ்வாறேற்ற கோமயத்தில் பஞ்சகௌவியத்தை வாமமந்திரத்தினால் வார்த்து, அகோரமந்த்ர த்யானஞ்செய்துகொண்டு பிசைந்து, அகோரமந்த்ரத்தினாலேயே உருண்டைசெய்து, பதனாப்பரப்பி அதன்மேலே தற்புருஷ மந்த்ரத்தால்வைத்து, சிவாக்கினியை உளர்த்தித் தகனஞ்செய்க. கோமயமெடுத்த அன்றே உருண்டைசெய்து அன்றேதகனஞ் செய்தலும், அல்லது உளர்த்திச்செய்தலுமாகும். அதன்பின், அவ்விபூதி நன்றாய் வினோத்ததையறிந்து, அதிலேகருகல் முதலியவற்றைத்தள்ளி, நல்லதைப் பார்த்து ஈஸாநமந்திரத்தையுச்சரித்து எடுக்கவேண்டும். கருநிற விபூதி வியாதியையும், செந்நிற விபூதி கீர்த்திராசத்தையும், புகைநிறவிபூதி அபமிருத்துவையும், பொன்னிறவிபூதி ஐசுவரிய நாசத்தையும் உண்டுசெய்யுமாதலின் அவற்றை விலக்கி, மிக்க புண்ணியத்தைக்கொடுக்கத்தக்கவெண்ணிற விபூதியையே கொண்டு, பரிசுத்தமான புதியவஸ்த்ரத்தாலே வடித்து, புதுப்பாண்டத்திற்பெய்து, அந்தப்பாண்டத்தை விபூதிகாயத்ரி யுச்சரித்து, சுத்த பூமியிலேவைத்து, மல்லிகை பாதிரி சண்பகமுதலிய புஷ்பங்களை ஸத்யோஜாத மந்திரத்தால் அதனுள்ளே போட்டு, புது வஸ்த்ரத்தினாலே அதன் வாயைக் கட்டி இதுவே நமது பாக்ஷியமென்று நினைத்து, தினந்தோறும் காலங்களில் ப்ராஹ்மணன் ஒரு கழஞ்சும், கூத்தரியன் ஒன்றரைக்கழஞ்சும், வைசியன் இரண்டுகழஞ்சும், சூத்திரன் இரண்டரைக்கழஞ்சுமாகிய அளவுள்ள பஸ்மாவையணியவேண்டும். இதுவே கற்பமென்னும் விபூதி.

இந்நூலிற்காட்டிய பிரமாண நூல்கள்.

ஸ்ருதிவாக்கியங்கள்.
பஸ்மஜாபாலோபநிஷத்.
ஜாபாலோபநிஷத்.
ஜாபால்யுபநிஷத்.
ஆதர்வரிரோபநிஷத்.
ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்.
ப்ருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்.
காலாக்நிருத்ரோபநிஷத்.
ராமரஹஸ்யோபநிஷத்.
சாண்டில்யோபநிஷத்.
வாசுதேவோபநிஷத்.
தைத்திரியோபநிஷத்.
காமிகாகமம்.
ஸங்க்யாயனகுஹ்யம்.
மாத்யந்தினகுஹ்யம்.
போதாயனகுஹ்யம்.
பேதாயனகல்பஸூத்ரம்.
மதுஸ்மிருதி.
பராஸரஸ்மிருதி.
ஸாதாதபஸ்மிருதி.
லோகாக்ஷிஸ்மிருதி.
பாரத்வாஜஸ்மிருதி.
காத்யாயனஸ்மிருதி.
ஸ்மிருதிஸாரம்.

க்ரியாஸாரம்.
பாரதம்.
ராமாயணம்.
சைவபுராணம்.
மச்சபுராணம்.
ஸ்காந்தபுராணம்.
சங்கரஸம்ஹிதை.
ஸூதஸம்ஹிதை.
ஸௌரஸம்ஹிதை.
காளிகாகண்டம்.
லிங்கபுராணம்.
ஆதித்யபுராணம்.
பரஹ்மாண்டபுராணம்.
கூர்மபுராணம்.
பத்மபுராணம்.
மாநவபுராணம்.
பராசரபுராணம்.
காருடபுராணம்.
ப்ருஹந்நாரதீயபுராணம்.
பலிஷ்யுத்புராணம்.
வாசிஷ்டலைங்கம்.
வைஷ்ணவம்.
பவஸூதிஉத்தரராமசரிதம்.

பிழைபாடு—16 - ம் பக்கத்திலுள்ள ஷே ஜாபாலோபநிஷத் என்பதை ஸாதாதபஸ்மிருதியென்றும், 19 - ம் பக்கத்தின் அடியிலுள்ள ஜாபாலோபநிஷத் என்பதைஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்தென்றும் திருத்திக்கொள்க.

புரணிகாந்தாஸிமொகுஹஸுநாமெஹ-லவிதரிஷ்-விஷ்ணு
னிவெஷிதி ஓமெஞ்ஞெவெ-லவமாயகுஜா ப்ருணவெநெநாகு
உநஞாய-பாஸு| வனவவிபிநா மொவீவநநூயாரயெசு| அதி
ராத்ராக்நிஹோத்ர பஸ்மநாக்நேர்பலிதமிதம் விஷ்ணுஸ்த்ரீணிபதேதி மந்த்
ரைவைஷ்ணவகாயத்யா ப்ருணவேநோத்தாளநம்குர்யாத் | ஏவம்விதிநா
கோபீசந்தனஞ்சதாரயேத் | என்னும் வாசுதேவோபநிஷத்தின் படி, புண்ட்
ராத்யமாகிய ஊர்த்வ, சித்ரபுண்ட்ரங்க ளணிந்தாலும் விஷ்ணு மந்த்ரங்கள்
ஐபித்து, பஸ்மதோத்தாளனஞ் செய்யவேண்டுமென்பது விதிக்கப்பட்டுள
தும், பஸ்ம்ப்ரபாவத்தை விளக்கியதங் காண்க.] இப் [பகரவலோவுக்கு] உட்
பட்டதை 38-ம் பக்கத்தின் இறுதியில் வாசித்துக்கொள்க.

மகாமகோபாத்யாய, பாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நினைவு

